

Sygnatura akt I C 1019/12

WYROK I WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 28-03-2014 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Daniel Adamczyk

Protokolant:sekr.sąd. Aneta Szymczak

po rozpoznaniu w dniu 26-03-2014 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa V. P.

przeciwko (...) sp. z o.o. w P. w likwidacji, A. K.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych solidarnych (...) sp. z o.o. w P. w likwidacji i A. K. na rzecz powódki V. P. kwotę 63 975 zł (sześćdziesiąt trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt pięć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28.05.2012 r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanych solidarnych na rzecz powódki kwotę 5 790,54 zł (pięć tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt złotych pięćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.
4. orzeka wyrokiem zaocznym w stosunku do (...) sp. z o.o. w P. w likwidacji.

SSR Daniel Adamczyk

Sygn. akt I C 1019/12

UZASADNIENIE

V. P. wniosła o zasądzenie od (...) sp. z o.o. w P. w likwidacji i A. K. solidarnie kwoty 74 100 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 maja 2012 r. do dnia zapłaty, a nadto zasądzenie od pozwanych solidarnie kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu swego stanowiska wskazała, że dochodzone przez nią roszczenie znajduje podstawę w umowie opcji akcji Grupy (...) S.A., na mocy której zobowiązał się do uczestnictwa w ofercie publicznej akcji serii (...) spółki akcyjnej Grupa (...), poprzez zapis na 100 000 akcji, przy czym gwarantem umowy była A. K.. Powódka wykonała swe zobowiązanie umowne i w dniu 20 maja 2008 r. zakupiła 100 000 akcji za cenę 650 000 zł. W dniu 5 maja 2010 r. złożyła oświadczenie o skorzystaniu z opcji sprzedaży akcji. W odpowiedzi przedstawiciele (...) sp. z o.o. stwierdzili, że spółka nie posiada wystarczających środków na wykup akcji i zaproponowali przekazanie dodatkowych akcji w zamian za niewykonanie opcji sprzedaży. Następnie powódka złożyła oświadczenie o skorzystaniu z opcji sprzedaży do gwaranta – A. K., jednakże i to żądanie nie zostało spełnione. Szkoda powódki wyraża się w różnicy pomiędzy ceną uzyskaną przy sprzedaży akcji na wolnym rynku a ceną jaką mogła uzyskać od dłużnika głównego lub gwaranta w razie wykonania przez nich opcji odkupienia akcji. W obecnej sprawie powódka domaga się oprocentowania za okres do 20 maja 2012 r., czyli za cztery lata. Razem z ceną emisyjną w wysokości 6,50 zł daje to należną cenę 10,40 zł za akcję. Tymczasem każdą akcję sprzedano za 0,52 zł. Skoro więc

sprzedano 7 500 akcji, to szkoda, wyrażająca się w różnicy pomiędzy ceną należną z umowy a ceną uzyskaną na wolnym rynku wynosi 74 100 zł. Niniejszym pozwem powódka dochodzi jedynie części roszczeń z tytułu niewykonania umowy opcji akcji.

Pozwany (...) sp. z o.o. w P. w likwidacji nie złożył odpowiedzi na pozew, ani wniosków o prowadzenie rozprawy pod jego nieobecność.

Pozwana A. K. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony przeciwnej kosztów procesu wg norm przepisanych, podnosząc, iż wedle jej oceny nie zostało jej w odpowiednim czasie skutecznie doręczone oświadczenie woli powódki skutkujące aktualizacją jej odpowiedzialności, a tym samym roszczenie powódki wobec niej wygasło. Podniosła także zarzut przedawnienia roszczeń z umowy przedwstępnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 maja 2008 r. V. P. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą (...) w Ś., zwana dalej inwestorem, zawarła z (...) sp. z o.o. w P. umowę opcji akcji Grupy (...) S.A., na mocy której zobowiązała się do uczestnictwa w ofercie publicznej akcji serii (...) tejże spółki akcyjnej, poprzez zapis na 100 000 akcji. Gwarantem umowy była A. K.. Strony ustaliły, że cena sprzedaży jednej akcji Spółki w wyniku Opcji Sprzedaży będzie równa cenie emisyjnej jednej akcji Spółki w ramach IPO powiększonej o oprocentowanie w wysokości 15 % w stosunku rocznym liczone za okres od dnia zapłaty przez Inwestora do dnia realizacji opcji sprzedaży. Umowa była kilkakrotnie aneksowana w zakresie terminu wykonania zobowiązania przez (...) sp. z o.o. i ostatecznie ustalono go na koniec lipca 2010 r., przy czym pisemne oświadczenie inwestora o skorzystaniu z opcji sprzedaży miało być złożone do końca maja 2010 r. Strony przewidziały nadto, że jeżeli pomimo złożenia przez inwestora przedmiotowego oświadczenia woli, zobowiązany, ani podmiot wskazany nie zrealizują ze swej winy opcji sprzedaży w terminie określonym na koniec lipca 2010 r., inwestor może pisemnie żądać od gwaranta, aby ten lub podmiot przez niego wskazany zawarł umowę sprzedaży akcji serii (...) w takiej liczbie, w jakiej nie została zrealizowana opcja sprzedaży. W takim wypadku opcja sprzedaży miała zostać zrealizowana przez gwaranta lub podmiot przez niego wskazany w terminie 14 dni od dnia złożenia żądania do gwaranta. Zgodnie z umową żądanie do gwaranta mogło być złożone w terminie 7 dni od dnia upływu terminu określonego w ust. 1 umowy, w przeciwnym wypadku wygasa.

Dowód: opisana umowa – k. 11-13 z aneksami – k. 14-21

Powódka jako inwestor wykonała własne zobowiązanie umowne poprzez zakup w dniu 20 maja 2008 r. 100 000 opisanych wyżej akcji za cenę 650 000 zł.

Okoliczność bezsporna

Pismem z dnia 5 maja 2010 r., wysłanym tego samego dnia, powódka złożyła oświadczenie o skorzystaniu z opcji sprzedaży akcji. Zostało ono odebrane przez (...) sp. z o.o. w P. w dniu 7 maja 2010 r. Przedmiotowe pismo powódka przesłała także do wiadomości A. K., lecz korespondencja po podwójnym awizie nie została przez adresata podjęta.

Dowód: opisane oświadczenie wraz z potwierdzeniem jego odbioru – k. 25-26

W odpowiedzi przedstawiciele (...) sp. z o.o. w P. stwierdzili, że spółka nie posiada wystarczających środków na wykup akcji i zaproponowali przekazanie dodatkowych akcji w zamian za niewykonanie opcji sprzedaży.

Dowód: okoliczność bezsporna, wydruk wiadomości z dnia 01.06.2010 r. skierowanej drogą mailową – k. 32-33

W tej sytuacji powódka skierowała zgodnie z umową oświadczenie z dnia 2 sierpnia 2010 r. o skorzystaniu z opcji sprzedaży do gwaranta A. K.. Pismo to zostało wysłane w dniu 3 sierpnia 2010 r. listem poleconym priorytetowym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na adres A. K.. W dniu 4 sierpnia 2010 r. doręczyciel pocztowy stwierdził, iż adresat jest nieobecny i dokonał awizowania korespondencji. W dniu 11 sierpnia 2010 r. dokonano powtórnego

awizowania, lecz pomimo tego pozwana nie dokonała fizycznego podjęcia przesyłki, która tym samym została zwrócona do nadawcy.

Dowód: opisane oświadczenie wraz dowodem jego doręczenia – k. 29-31, zeznania V. P. – k. 63-64

Ostatecznie żaden z pozwanych pomimo dodatkowego wezwania do wykonania opcji sprzedaży akcji nie dokonał wykonania swego zobowiązania umownego.

Okoliczność bezsporna, wezwanie do wykonania opcji sprzedaży akcji z dnia 02.09.2010r. z dowodem jego nadania – k. 36-39, protokół spotkania z dnia 21.09.2010 r. – k. 40

W tym stanie rzeczy powódka w dniu 08.05.2012r. dokonała sprzedaży na wolnym rynku 7 500 posiadanych akcji Grupy (...) S.A. za 0,52 zł za sztukę, uzyskując z tej transakcji kwotę 3 900 zł.

Dowód: przegląd transakcji archiwalnych z rachunku maklerskiego powódki – k. 41

W dniu, do którego ostatecznie istniała możliwość zaspokojenia powódki w myśl postanowień umowy z 21 maja 2008 r. przez A. K., jako gwarant zawartej umowy opcji akcji, tj. 18 sierpnia 2010 r. (4 sierpnia 2010 r. – odebranie oświadczenia powódki + 14 dni na zrealizowanie żądania przez gwaranta) cena jednej akcji Grupy (...) S.A. wynosiła 1,87 zł.

Dowód: wyciąg z archiwalnych notowań (...) k.245-272

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania powódki V. P., albowiem były jasne i logiczne, a nadto znajdowały potwierdzenie w dowodach wysłanej korespondencji.

Za w pełni przydatne Sąd uznał zgromadzone w sprawie dokumenty, albowiem ich autentyczności i prawdziwości treści w nich zawartych nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd pominął dowód zeznań pozwanej A. K. wobec jej nieusprawiedliwionego niestawiennictwa pomimo wielokrotnego prawidłowego wezwania.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie w charakterze świadków J. K., L. B., T. G., J. G., D. B. i A. B. na okoliczność przebywania przez pozwaną A. K. poza K. w dacie wysłania do niej przez powódkę za pośrednictwem poczty pisma zawierającego oświadczenie z dnia 2 sierpnia 2010 r. o skorzystaniu z opcji sprzedaży akcji gwarantowi, albowiem wniosek dowodowy w tym zakresie nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia i zmierzał jedynie do przedłużenia postępowania.

Sąd oddalił wniosek pozwanej o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego dla K. w K., gdyż sądem właściwym w trybie art. 34 kpc był tutejszy sąd, jako sąd miejsca wykonania umowy. Wykonanie to miało polegać bowiem na zapłacie świadczenia pieniężnego, a siedzibą banku, którym winna nastąpić zapłata jest K.. Nadto miejsce zamieszkania wierzyciela, czyli powódki, jest w okręgu Sądu Rejonowego w Koninie (art. 454 § 1 k.c.).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

V. P. wywodziła swe roszczenie z umowy opcji akcji zawartej w dniu 21 maja 2008 r.

Nie było pomiędzy stronami sporne, iż powódka wykonała własne zobowiązanie wynikające z § 1 tejże umowy, tj. dokonała zapisu na 100 000 akcji serii (...) S.A. w K., a nadto dokonała wpłaty na powyższe akcje w cenie po 6,50 zł za sztukę, co daje łącznie kwotę 650 000 zł.

Zgodnie z § 2 ust. 1 teŝe umowy w brzmieniu ostatecznym ustalonym aneksem z dnia 12 paŝdziernika 2009 r. pod warunkiem wykonania przez inwestora zobowaŝań, o których mowa w § 1 Umowy, inwestor będnie mógł ŝądać od zobowaŝanego (tj. (...) sp. z o.o. w P. - przypis własny), aby zobowaŝany lub podmiot wskazany przez zobowaŝanego odkupił od niego wszystkie przydzielone mu akcje serii (...) Spółki (dalej Opcja Sprzedaŝy) w terminie do końca lipca 2010 r., a zobowaŝany będnie zobowaŝany do tego, ŝe zobowaŝany lub podmiot wskazany zawrze umowę (umowy) sprzedaŝy akcji objętych Opcją Sprzedaŝy i zapłaty za nie w tym terminie, z zastosowaniem określonej w następnym ustępie procedury dochodzenia do zawarcia umowy (umów) w określonym czasie i miejscu. Kolejny ustępn stanowi, ŝe inwestor realizując Opcje Sprzedaŝy pisemnie złoŝy zobowaŝanemu swoje oświadczenie woli skorzystania z opcji. Zgodnie z ustępnem 3 w brzmieniu aneksu z dnia 12 paŝdziernika 2009 r. oświadczenie woli, o jakim mowa w ust. 2, powinno być złoŝone w terminie do końca maja 2010 r., a jeŝeli nie zostanie w tym terminie złoŝone, to Opcja Sprzedaŝy wygasa. O upływie terminu decyduje data wysłania przesyłki poleconej.

W przedmiotowej sprawie oświadczenie opisane w § 2 ust. 3 umowy zostało złoŝone przez powódkę i wysłane do pozwanego (...) sp. z o.o. w dniu 5 maja 2010 r., a zatem z zachowaniem terminu umownego. Nadto dotarło do tegoŝ pozwanego w dniu 7 maja 2010 r., a tym samym zostało złoŝone drugiej stronie w rozumieniu art. 61 § 1 k.c. W ten sposób zaktualizował się obowaŝek pozwanego (...) sp. z o.o. w P. do wykonania opcji sprzedaŝy wszystkich akcji na warunkach umownych. Powyŝsze jednak nie nastąpiło, nie wskazano takŝe innego podmiotu, który byłby zobowaŝany do nabycia akcji, naraŝając powódkę na szkodę, a tym samym roszczenie powódki co do tego pozwanego jest co do zasady słuszne.

Zgodnie z § 2 ust. 7 umowy, jeŝeli, pomimo złoŝenia przez inwestora oświadczenia woli, o jakim mowa w ust. 2, zobowaŝany ani podmiot wskazany nie zrealizują ze swej winy Opcji Sprzedaŝy w terminie określonym w ust. 1, inwestor moŝe pisemnie zaŝądać od gwaranta (tj. A. K. - przypis własny), aby gwarant lub podmiot przez niego wskazany zawarł umowę sprzedaŝy akcji serii (...) w takiej liczbie, w jakiej nie została zrealizowana Opcja Sprzedaŝy (dalej: ŝądanie do Gwaranta). ŝądanie do Gwaranta mogło być złoŝone w terminie 7 (siedmiu) dni od dnia upływu terminu określonego w ust. 1, a jeŝeli nie zostałyby złoŝone, to zobowaŝanie gwaranta wygasało. W przypadku złoŝenia ŝądania do Gwaranta, gwarant zapewniał, ŝe on lub podmiot przez niego wskazany zrealizuje Opcję Sprzedaŝy w terminie 14 (czternastu) dni od dnia złoŝenia ŝądania do Gwaranta. Zobowaŝanie gwaranta przestaje wiąŝać w przypadku, gdy do realizacji Opcji Sprzedaŝy nie dojdzie z winy inwestora.

W przedmiotowej sprawie zobowaŝany tj. (...) sp. z o.o. w P. nie wykonał swego zobowaŝania w terminie umownym, przy czym nastąpiło to z jego winy z uwagi na brak wystarczających środków, co było bezsporne. W tej sytuacji zaktualizowało się uprawnienie inwestora tj. powódki, do wykonania ŝądania do Gwaranta opisane w § 2 ust. 7 umowy. Jednocześnie w odróŝnieniu od szczególowego określenia daty wg jakiej naleŝy liczyć termin złoŝenia oświadczenia wobec zobowaŝanego, takiego postanowienia umownego brak w przypadku gwaranta. Określono jedynie krótki termin 7 dni od końca lipca 2010 r. na złoŝenie takowego oświadczenia, sankcjonując jego przekroczenie rygorem wygaśnięcia zobowaŝania gwaranta. Tym samym w zakresie ustalenia daty skutecznego złoŝenia takowego oświadczenia wobec gwaranta zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 61 § 1 zd. 1 k.c. oświadczenie woli, które ma być złoŝone innej osobie, jest złoŝone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, ŝe mogła zapoznać się z jego treścią. Zgodnie z powszechnym poglądem aprobowanym zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie ze względu na interes i bezpieczeŝstwo obrotu oraz ułatwienia dowodowe domniemywa się, ŝe adresat zapoznał się z treścią oświadczenia, gdy doszło ono do niego w taki sposób, ŝe powzięcie o nim wiadomości stało się moŝliwe (domniemanie prawne), **a art. 61 k.c. nie wymaga, aby adresat faktycznie zapoznał się z jego treścią; decydujący charakter ma sama moŝliwość zapoznania się** (vide: Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga pierwsza. Część ogólna, pod red. Stanisława Dmowskiego i Stanisława Rudnickiego, Warszawa 2011 Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, wydanie X, ss. 568). Na składowym oświadczenie spoczywa cięŝar dowodu, ŝe doszło ono do adresata w sposób umoŝliwiający mu - według zasad doświadczenia ŝyciowego - zapoznanie się z jego treścią (art. 6 k.c.). Ma to szczególne znaczenie dla oświadczeń składowych na odległość (w nieobecności adresata). Jeŝeli więc oświadczenie zostało przesłane adresatowi listem albo innym sposobem porozumiewania się na odległość, składowy powinien wykazać, np. za pomocą pocztowego dowodu nadania albo zwrotnego poświadczenia odbioru,

że list (telegram, teleks) został adresatowi doręczony. Pocztowy dowód nadania listu poleconego nie jest wprawdzie dowodem doręczenia go adresatowi, ale jest dowodem prima facie. W wyroku z 17 marca 2010 r., II CSK 454/09, LexPolonica nr 2309311 (OSNC 2010, nr 10, poz. 142), Sąd Najwyższy podtrzymał ten pogląd, uznając, że dowód nadania przesyłki rejestrowanej stanowi uprawdopodobnienie doręczenia jej adresatowi, który może to domniemanie obalić, wykazując, że nie miał możliwości zapoznania się z jej treścią.

W przedmiotowej sprawie powódka wysłała Żądanie do Gwaranta w dniu 3 sierpnia 2010 r. listem poleconym priorytetowym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru na adres A. K.. Bez znaczenia pozostaje jednak w tym przypadku data wysłania, gdyż istotna jest data doręczenia tej korespondencji. Z adnotacji poczty wynika, iż nastąpiło to już dnia następnego tj. 4 sierpnia 2010 r., gdyż w tym dniu wobec niezastania adresata, korespondencja ta została awizowana. Tym samym jest to pierwszy dzień, w którym pozwana A. K. miała możliwość zapoznania się z oświadczeniem woli powódki i tym samym jest to data złożenia jej tegoż oświadczenia. Wobec powyższego nie budzi wątpliwości sądu, iż powódka złożyła swe Żądanie do Gwaranta w terminie umownym, co aktualizowało obowiązek gwaranta do wykonania Opcji Sprzedaży akcji. Pozwana A. K. nie przeprowadziła żadnego dowodu, z którego by wynikało, iż w tymże dniu bez swej winy nie mogła zapoznać się z tym oświadczeniem. Sama jej nieobecność fizyczna w domu pozostaje w tym przypadku bez znaczenia. Powódka dochowała bowiem należytej staranności przysyłając oświadczenie listem poleconym priorytetowym i to za zwrotnym potwierdzeniem odbioru **na adres wynikający z umowy**. Należy przy tym marginalnie zauważyć, iż pozwana A. K. musiała mieć świadomość upływu terminów wynikających z umowy, skoro sama ją podpisała, stąd w tej konkretnej sprawie nawet zarzut jej nieprzebywania przez dłuższy czas pod wskazanym adresem, aczkolwiek nieudowodniony, nie mógłby zostać uwzględniony, gdyż przyjęcie takowego toku rozumowania powodowałoby, iż uprawnienie powódki do wykonania swego prawa wobec niej pozostawałoby iluzoryczne, zmuszając ją do poszukiwania pozwanej, która w tym czasie mogła np. przebywać w miejscu tylko sobie znanym i odczekać czas 7 dni wynikający z umowy. Taki wniosek byłby absurdalny i jako taki niemożliwy do zaakceptowania w ramach zasady współdziałania stron stosunku obligacyjnego. Brak jest także podstaw do uznania, że oświadczenie woli skierowane do pozwanej ad. 2 nastąpiło dopiero z upływem drugiego awiza. Takowy sposób doręczania dotyczy bowiem tylko i wyłącznie pism procesowych, a przedmiotowe pismo zawierające Żądanie do Gwaranta kierowane do pozwanej zawierało oświadczenie materialno-prawne. Przepisy procesowe, regulują tylko sposób doręczania pism sądowych i nie rozciągają się na materialno-prawne skutki doręczeń oświadczeń woli zamieszczonych w tych pismach. Doręczenia w postępowaniu sądowym dokonywane są w celu spowodowania określonych skutków procesowych i przeznaczone są dla sądu (vide: komentarz do art. 61 k.c. powołany wyżej).

Wobec powyższego sąd uznał, iż oboje pozwani nie wykonali swego zobowiązania umownego wynikającego z umowy objętej pozwem, a dotyczącego wykonania opcji sprzedaży akcji w terminach umownych. Ich zobowiązanie zatem jest wymagalne.

Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które odpowiedzialności nie ponosi.

W przedmiotowej sprawie powódka poniosła szkodę, albowiem na skutek spadku na wolnym rynku ceny akcji, których dotyczyła objęta pozwem umowa z 6,50 zł za sztukę do 0,52 zł poniosła stratę w wysokości różnicy pomiędzy kwotą jaką winna otrzymać od pozwanych na skutek wykonania zobowiązania umownego a kwotą jaką uzyskała za akcje na wolnym rynku. Podkreślenia przy tym wymaga, że zgodnie z § 3 ust. 1 umowy cena sprzedaży akcji w wyniku realizacji Opcji Sprzedaży będzie równa cenie emisyjnej jednej akcji Spółki w ramach (...) powiększonej o oprocentowanie w wysokości 15 % w stosunku rocznym liczone za okres od dnia zapłaty przez inwestora do dnia realizacji opcji sprzedaży. W przedmiotowej sprawie dotyczy to okresu od dnia 20 maja 2008 r. do chwili obecnej, przy czym powódka domagała się oprocentowania za okres 4 lat, tj. do dnia 20 maja 2012 r., stąd z uwagi na zakaz orzekania ponad żądanie (art. 321 § 1 k.p.c.) ogranicza się to do 60 % (4 lata x 15 %), co daje łącznie kwotę za jedną akcję na poziomie 10,40 zł. W przedmiotowej sprawie powódka ograniczyła żądanie do 7 500 akcji, co daje szkodę na poziomie 78 000 zł (7 500 akcji x 10,40 zł). Od kwoty tej należy jednak odjąć cenę za jaką powódka mogła sprzedać powyższe akcje w ostatnim

dniu, w którym jej żądanie mogło jeszcze zostać zaspokojone zgodnie z postanowieniami umowy z 21 maja 2008 r., tj. przez gwaranta A. K.. Ta odebrała zaś oświadczenie powódki o skorzystaniu z opcji sprzedaży akcji gwarantowi w dniu 4 sierpnia 2010 r., a zgodnie z § 2 ust. 7 umowy z 21 maja 2008 r. Opcja Sprzedaży miała zostać wykonana w terminie 14 dni od dnia złożenia Żądania do Gwaranta, a więc do 18 sierpnia 2010 r. Cena jednej akcji Grupy (...) S.A. w tym dniu wynosiła 1,87 zł. Już wówczas powódka miała świadomość, że jej żądanie z umowy z 21 maja 2008 r. nie zostanie zaspokojone, a w tej sytuacji dalsze zwlekanie ze sprzedażą akcji nie może obciążać pozwanych i zwiększać szkody. Utrata wartości akcji w okresie od 18 sierpnia 2008 r. do dnia ich sprzedaży po cenie 0,52 zł obciążać więc musi wyłącznie stronę powodową jako będąca wynikiem wyłącznie jej zawinionego zaniechania, niezależnego od zachowania pozwanych. Wobec powyższego powódce należy się kwota 63 975 zł (7 500 akcji x 10,40 zł = 78 000 zł – 7 500 akcji x 1,87 zł, czyli 14 025 zł).

Jednocześnie nie budzi wątpliwości, iż powyższa szkoda pozostawała w adekwatnym związku przyczynowym z niewykonaniem zobowiązania przez pozwanych. Strona pozwana nie przeprowadziła dowodu, że niewykonanie to było następstwem okoliczności, za które pozwani nie ponoszą odpowiedzialności. Co więcej w przypadku pozwanego (...) sp. z o.o. w P. nastąpiło to na skutek zwykłego braku wystarczających środków, co jest zachowaniem zawinionym w sytuacji przyjęcia na siebie takowego zobowiązania.

Mając powyższe na uwadze zasądzono od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 63 975 zł (pkt 1. wyroku). W pozostałym zakresie powództwo podlegało natomiast oddaleniu jako zbyt daleko idące (pkt 2. wyroku). Z treści umowy objętej pozwem wynika zarazem, iż gwarant jest w istocie poręczycielem, gdyż spełnia swe świadczenie w przypadku niespełnienia świadczenia przez zobowiązanego, a różnica umowna sprowadza się jedynie do złożenia stosownego oświadczenia materialno-prawnego aktualizującego jego obowiązek. Tym samym zgodnie z art. 881 k.c. oboje pozwani są zobowiązani do zapłaty jak współdłużnicy solidarni.

Zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwaną A. K. okazał się chybiony, albowiem podstawą dochodzonego roszczenia jest art. 471 k.c., z którym związany jest ogólny 10-letni termin przedawnienia (art. 118 k.c.) i jeszcze nie upłynął.

Z uwagi na fakt, iż pozwany (...) sp. z o.o. w P. w likwidacji nie złożył odpowiedzi na pozew, ani wniosków o prowadzenie rozprawy pod jego nieobecność, stosownie do art. 339 § 1 k.p.c., Sąd orzekł w stosunku do niego wyrokiem zaocznym (pkt 4. wyroku).

Pozwani przegrali proces w 86 %, wobec tego stosownie do treści art. 100 k.p.c. winni w tej części zwrócić powódce solidarnie poniesione przez nią koszty procesu, na które składały się: opłata sądowa od pozwu – 3 705 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości stawek minimalnych określonych odrębnymi przepisami – 3 600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł. Pozwana A. K. poniosła tożsame koszty zastępstwa procesowego 3617zł. Łączne koszty procesu to zatem 10939 zł. Z tego powódka powinna ponieść 14 %, gdyż w tej części uległa, czyli kwotę 1531,46 zł (10939 zł x 14 %). Powódce należy się więc kwota 5 790,54 zł (pkt 3. wyroku), stanowiąca różnicę poniesionych przez nią kosztów procesu i kosztów, które powinna ponieść (7322 zł – 1531,46 zł).

SSR Daniel Adamczyk